

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 35Ek/1267/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120360104
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120360104.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 53 255 739, proti povinnému: U.. O. X., nar. XX.XX.XXXX, A. A. XXXX/X, XXX 08 Bratislava - Devínska Nová Ves, právne zastúpený: JUDr. Henrieta Danišová, Janka Alexyho 7, 841 01 Bratislava - mestská časť Dúbravka, o vymoženie 15,25 eur a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: Mgr. Boris Halás, Popradská 70, 822 02 Bratislava, IČO: 42 272 459, pod sp. zn. 397EX 239/20, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 35Ek/1267/2020 zo dňa 20.11.2020, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 20.11.2020 rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 61k ods. 1, ods. 2 ods. 5 a § 61l ods. 1-3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Uviedol, že povinný sa domáhal zastavenia exekúcie z dôvodov nesprávneho označenia vymáhaného nároku, a že nebol zmluvnou stranou pôvodného zmluvného vzťahu, ale dlh zdedil ako jediný dedič. Čistá hodnota nadobudnutého dedičstva bola podľa osvedčenia o dedičstve č.k. 1D/876/2014-71 vydaného JUDr. Jarmilou Kováčovou, notárom so sídlom v Bratislave dňa 26.02.2020 v sume 3 115,59 eur, z ktorého uhradil dlhy poručiteľa, na dôkaz čoho priložil aj potvrdenia o úhrade. Za dlhy, ktoré prevyšujú výšku nadobudnutého dedičstva podľa § 470 ods. 1 OZ nezodpovedá. Oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil. Mal za to, že povinný nesprávne vykladá ustanovenie § 470 ods. 1 OZ, ak za cenu nadobudnutého dedičstva nepovažuje skutočnú hodnotu aktív a ktorá podľa osvedčenia o dedičstve bola určená na 60 000 eur. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Obo 74/2010 z 29.09.2020.

2/ Po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie vyšší súdny úradník konštatoval, že bol podaný v zákonom stanovenej lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, a teda má odkladný účinok podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Vo vzťahu k tvrdeniam o nesprávnosti uplatneného nároku uviedol, že v návrhu na vykonanie exekúcie si oprávnený uplatnil nárok na sumu vo výške 15,25 eur, ktorá predstavuje úrok z omeškania, a ktorú oprávnený uviedol v časti Istina, zároveň si uplatnil aj nárok na trovy odvolacieho konania vo výške 30,21 eur, ktoré uviedol v časti Náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Nakoľko sa z technického hľadiska nárok na úrok z omeškania vyčísleného pevnou sumou nedá uviesť vo formulári návrhu na vykonanie exekúcie (rovnako ani v poverení na vykonanie exekúcie), oprávnený ho uviedol v časti Istina. Napriek tomu, že tento nárok bol uplatnený v tejto časti, nespôsobuje to nejasnosť uplatneného nároku a rozpor s nárokom priznaným v exekučnom titule - rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č.k. 11C 76/13-84 zo dňa 25.05.2016. Pokiaľ ide o nárok na trovy odvolacieho konania vo výške 30,21 eur, ktoré boli priznané exekučným titulom - uznesením

Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25.09.2018, č.k. 11C/76/2013-135, oprávnený si ich správne uplatnil v časti náklady spojené s uplatnením pohľadávky. V návrhu na vykonanie exekúcie sa uplatňujú nároky priznané exekučným titulom len v časti E) Vymáhaný nárok, a preto ak si oprávnený uplatňuje nárok aj na trovy konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul, oprávnený si ich má uplatniť v časti E) Vymáhaný nárok: Peňažný nárok: Náklady spojené s uplatnením pohľadávky, keďže trovy (základného) súdneho konania možno subsumovať pod náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti konštatoval, že námietka povinného ohľadom uplatnených nárokov vo výške 15,25 eur a vo výške 30,21 eur je nedôvodná, nakoľko oba nároky boli uplatnené v súlade s predloženými vykonateľnými exekučnými titulmi.

3/ K povinným namietanému poplatku za konverziu vo výške 4,32 eur uviedol, že oprávnený si môže v exekučnom konaní uplatniť nárok na náhradu za vykonanú konverziu dokumentov, ktorých predloženie v požadovanej forme vyžaduje § 48 ods. 6 Exekučného poriadku. Spôsob vykonania zaručenej konverzie je upravený zákonom č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) (ďalej len „zákon o e-Governmente“) a vyhláškou č. 331/2018 Z. z. Úradu podpredsedu vlády Slovenskej republiky pre investície a informatizáciu o zaručenej konverzii (ďalej len „vyhláška o zaručenej konverzii“). Oprávnený priložil k návrhu na vykonanie exekúcie rozsudok Okresného súdu Bratislava V, u ktorého bolo potrebné vykonať zaručenú konverziu pôvodného dokumentu v listinnej podobe, za ktorú si v zmysle sadzobníka úhrad za vykonanie zaručenej konverzie uplatnil poplatok vo výške 4,32 eur, pozostávajúci zo súčtu sadzby 1,80 eur a 2,52 eur (7 strán exekučného titulu č. 1 x 0,36 eur), teda v súlade so zákonom. Uplatnený poplatok za konverziu nemožno zahrnúť do režijného paušálu advokáta, nakoľko nejde o výdavok za telekomunikácie a miestne prepravné, a zároveň tento nárok nevyplýva na základe vyhlášky, teda ide o odlišný (samostatný) nárok od trov právneho zastúpenia. Nárok na poplatok za konverziu by si mohol oprávnený uplatniť aj v prípade, ak by návrh na vykonanie exekúcie podal bez právneho zástupcu, keďže zaručenú konverziu podľa § 39 ods. 9 zákona o e-Governmente môže vykonať aj iný subjekt, než advokát - právny zástupca a išlo by o účelne vynaložené náklady za podanie návrhu na vykonanie exekúcie.

4/ Námietku povinného, že po uhradení dlhov poručiteľa nezodpovedá za dlhy poručiteľa, ktoré prevyšujú výšku nadobudnutého dedičstva, považoval vyšší súdny úradník za nedôvodnú. Vykonanie exekúcie prichádza do úvahy len v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie (aktívna exekučná legitímácia), a len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna exekučná legitímácia). (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo/69/2012 zo dňa 12.09.2012). Za preukázané mal, že stranami zmluvného vzťahu, na základe ktorého vznikla pohľadávka, bol Slovenský plynárenský priemysel a. s. a poručiteľ, pričom Slovenský plynárenský priemysel a. s. následne postúpil Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 18.01.2011 pohľadávku na oprávneného, ktorý preukázal túto skutočnosť v rámci súdneho konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul. Nakoľko v priebehu súdneho konania poručiteľ zomrel, došlo k zmene na strane žalovaného, kde vstúpil do konania jediný dedič poručiteľa, a to povinný. V zmysle všetkých predložených exekučných titulov jednoznačne vyplýva, že žalobcom v základnom konaní bol oprávnený a žalovaným bol povinný, a teda vymáhaná pohľadávka v tomto exekučnom konaní nie je dlhom poručiteľa, ale samotného povinného, ktorý bol spôsobilými exekučnými titulmi zaviazaný na jeho úhradu. Zároveň exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý ho vydal a nemôže naprávať prípadné chyby a nedostatky rozhodnutia, a teda ani rušiť rozhodnutia iných orgánov. Súd je viazaný spôsobilým exekučným titulom, pričom platí prezumpcia správnosti právoplatného rozhodnutia, pokiaľ sa zákonom predvídaným spôsobom nepreukáže opak. Vyšší súdny úradník sa tak nezaoberal uvedenými dôvodmi, nakoľko by tým riešil otázky rozhodnutia vydaného v inom konaní, resp. súd by sa tak zaoberal otázkami, na ktoré nemá kompetenciu, keďže úlohou exekučného konania nie je opätovné riešenie sporov, resp. skúmanie rozhodnutí vydaných v iných konaniach a ich prípadné rušenie, ale nútený výkon nárokov priznaných právoplatnými a vykonateľnými exekučnými titulmi, a zároveň nejde ani o skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ale nastali ešte pred jeho vznikom.

5/ Vyšší súdny úradník po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučnými titulmi a návrhom na zastavenie exekúcie mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú v exekučných tituloch nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne

skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, preto súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný. Vzhľadom na uvedené konštatoval, že nakoľko nebola zo strany povinného naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, jeho návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

6/ Povinný podal voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka sťažnosť, v ktorej zhrnul nesporné skutočnosti v konaní, a to, že základom pohľadávky je záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi Slovenským plynárenským priemyslom SR a poručiteľom, Ing. Ľudovítom Horváthom ešte dňa 04.07.2001. Oprávnený prevzal pohľadávku Slovenského plynárenského priemyslu SR voči poručiteľovi Ing. Ľudovítovi Horváthovi Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 18.01.2011, ktorú si v roku 2012 uplatnil na súde. Odporcom (žalovaným) bol Ing. Ľudovít Horváth, ktorý počas súdneho konania zomrel a súd v konaní pokračoval s jedinou dedičkou poručiteľa, Ing. Julianou Ružovičovou. Tak ako postúpením, ani smrťou účastníka záväzkového vzťahu sa nemení charakter záväzkového vzťahu, nemení sa pohľadávka, ani nevzniká nová pohľadávka. Úrok z omeškania neexistuje bez pohľadávky. Keďže pohľadávka vznikla za života poručiteľa, voči poručiteľovi, ide o dlh poručiteľa aj v časti úrokov z omeškania a aj v časti náhrady trov odvolacieho konania, keďže základ sporu sa odvíjal od pohľadávky voči poručiteľovi. Opätovne poukázal na § 470 ods. 1 OZ, ktorý je kogentnou normou a jeho aplikáciu nemožno obmedziť ani prelomiť akýmkoľvek výkladom. Dedič môže aplikovať § 470 OZ za každej situácie, v každom konaní. Dedič nepreberá dlhy poručiteľa nad výšku zdedeného majetku, ustanovenie § 470 je neprelomiteľné. Dlh poručiteľa vznikol počas jeho života, t.j. v čase smrti poručiteľa dlh existoval. Dedičstvo bolo prejednané súdnym komisárom, JUDr. Jarmilou Kováčovou, so sídlom Gajova 13, Bratislava, ktorý vydal Osvedčenie o dedičstve č.k. 1D 876/2014-71, Dnot108/2014 z 26.02.2015. Aktíva dedičstva predstavovali sumu 60 000 eur, pasíva 56 884,41 eur a čistá hodnota dedičstva bola vypočítaná na sumu 3 115,59 eur. Z nej povinný uhradil dňa 07.04.2015 sumu 626,36 eur v exekučnej veci EX 2927/2013 vedenej exekútorom, Mgr. Vladimírom Cipárom v prospech oprávneného UNION zdravotná poisťovňa a.s., ktorá bola hradená spolu so sumou 294,07 eur uvedenou v dedičskom rozhodnutí (spolu 921,36 eur), ďalej dňa 24.04.2015 uhradil sumu 571,01 eur v exekučnej veci EX 1565/2014 vedenej súdnym exekútorom Mgr. Ivanom Lutterom, v prospech oprávneného UNION zdravotná poisťovňa a.s., ktorá bola hradená spolu so sumou 261,23 eur uvedenou v dedičskom rozhodnutí (spolu 832,24 eur), dňa 02.06.2015 sumu 42,18 eur EOS KSI Slovensko, s.r.o. v súdnom konaní 11C 76/2013 vedenom Okresným súdom Bratislava V proti odporcovi Juliana Ružovičová (predtým Ľudovít Horváth, o zaplatenie 123,84 eur), dňa 04.06.2015 sumu 25,02 eur na dňa z nehnuteľností za rok 2014 spolu s daňou za nehnuteľnosti za rok 2015, dokopy 56,22 eur), dňa 03.12.2015 sumu 1 751,22 eur v exekučnej veci EX 7456/2011 vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ľubomírom Pekárom v prospech oprávneného Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., dňa 27.03.2018 sumu 52,92 eur a dňa 18.07.2018 sumu 46,58 Eur v exekučných veciach EX 2695/12, Ex 269/12 vedených súdnym exekútorom JUDr. Mgr. Vladimírom Zacharom v prospech oprávneného D.A.S. Rechtsschutz Ag. Z uvedeného vyplýva, že povinný nadobudol dedičstvo v čistej hodnote 3 115,59 eur, z ktorého uhradil vyššie uvedené dlhy poručiteľa preukázané predloženými dôkazmi. Preto navrhol, aby súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrhu povinného vyhovie a exekúciu zastaví.

7/ Oprávnený sa stotožnil s napadnutým rozhodnutím a navrhol ho potvrdiť, nakoľko povinný vo svojej sťažnosti neuviedol žiadne iné skutočnosti ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok oprávneného na vymoženie dlžnej sumy. Mal zato, že sa v danom rozhodnutí súd dostatočne vysporiadal s tvrdeniami povinného. Dané dôvody prezentované povinným, nie sú kvalifikovanými dôvodmi na zastavenie exekúcie. Súd správne poznamenal, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú v exekučných tituloch nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, preto súd podaný návrh na zastavenie exekúcie správne považuje za nedôvodný.

8/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

9/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

11/ Podľa § 470 ods. 1 OZ dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou.

12/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná.

13/ Po rozhodnutí vyššieho súdneho úradníka povinný v sťažnosti zotrval na tom, že v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 OZ nezodpovedá po zohľadnení dlhov poručiteľa, ktoré ako dedič už vyplatil, za dlhy poručiteľa nad rozsah čistej hodnoty dedičstva (3 115,59 eur). Vyšší súdny úradník sa s touto obranou vysporiadal v bode 30. odôvodnenia uznesenia tak, že už v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul došlo k zmene osoby žalovaného, keď po smrti poručiteľa do konania vstúpil jediný dedič, ktorým je povinný. V zmysle exekučných titulov je potom vymáhaná pohľadávka dlhom povinného, nie poručiteľa a exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu.

14/ Z osvedčenia o dedičstve vydaného JUDr. Jarmilou Kováčovou, notárom ako súdnym komisárom, so sídlom v Bratislave, Gajova 13, č.k. 1D/876/2014-71, Dnot 108/2014 zo dňa 26.02.2015, z ktorého vychádzala obrana povinného, mal sudca za preukázané, že dedičstvo po poručiťelovi Ľudovítovi Horváthovi zdedila jeho sestra, Ing. Juliana Ružovičová (povinný v exekúcii) v celosti. Na základe súdnym komisárom vykonaného súpisu aktív a pasív dedičstva bola zistená všeobecná cena majetku poručiteľa vo výške 60 000 eur, výška dlhov 56 884,41 eur a čistá hodnota dedičstva 3 115,59 eur. Osvedčenie nadobudlo účinky právoplatného uznesenia o dedičstve dňa 26.02.2015. Oprávnený nebol účastníkom dedičského konania po poručiťelovi Ľudovítovi Horváthovi, jeho pohľadávka nebola zahrnutá do pasív dedičstva.

15/ Exekúcia sa vedie na podklade exekučných titulov, ktorými sú: rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č.k. 11C 76/13-84 zo dňa 25.05.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 3Co/311/2016-127 zo dňa 31.05.2018 a uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25.09.2018, č.k. 11C/76/2016-135. Súd nimi uložil povinnému (v postavení žalovaného v základnom konaní) nahradiť oprávnenému sumu 15,25 eur titulom úrokov z omeškania a 30,21 eur titulom trov odvolacieho konania. Exekučné konanie sa tak vedie s účastníkmi, ktorých právo, resp. povinnosť vyplýva priamo z exekučného titulu. Je však nevyhnutné podotknúť, že exekučný titul bol vydaný v konaní, v priebehu ktorého žalovaný poručiťel zomrel a na jeho miesto nastúpil jediný dedič (povinný v tomto exekučnom konaní). Súd v základnom konaní, v ktorom poručiťelov veriteľ uplatňoval proti poručiťelovmu dedičovi pohľadávku, ktorú mal (pôvodne) proti poručiťelovi, sa pred rozhodnutím musel zaoberať i otázkou zodpovednosti dediča za poručiťelove dlhy podľa § 470 OZ. Z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 3Co/311/2016-217 zo dňa 31.05.2018, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č.k. 11C/76/2013-84 zo dňa 25.05.2016 vyplýva, že prvostupňový i druhostupňový súd takto postupovali (bod 14. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave: „Súd prvej inštancie sa v danej veci zaoberal otázkou zodpovednosti žalovanej v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom vychádzal z dôkazov predložených žalovanou a to Osvedčenia o dedičstve a dokladu o zaplatení 42,18 eura za poručiťela, ktoré boli uplatnené v tomto konaní. Zodpovednosť žalovanej za dlhy poručiťela vyhodnotil podľa odvolacieho súdu správne, ak žalovaná v priebehu konania netvrdila, že za uplatnený dlh poručiťela nezodpovedá, pretože už bola vyčerpaná hodnota dedičstva, ktoré nadobudla; touto skutočnosťou sa preto súd prvej inštancie nemal zaoberať.“). Odvolací súd na obranu žalovaného o vyčerpaní ceny dedičstva neprihliadal ani na základe jeho odvolania (bod 18. odôvodnenia: ... Na tvrdenia žalovanej uvedené v odvolaní a pripojené doklady o úhradách nebolo možné v odvolacom konaní prihliadať, nakoľko ide o skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli odvolacím dôvodom v zmysle ustanovenia § 205a ods. 1 písm. d) OSP (s výnimkou úhrady 42,18 eura žalobcovi dňa 1.6.2015). Žalovaná nepreukázala a ani netvrdila v odvolaní, že tieto tvrdenia uplatnila na obranu proti žalobe

aj v konaní pred súdom prvej inštancie a dôkazy k nim v tomto konaní nemohla predložiť, hoci o povinnosti oznámiť všetky skutočnosti a predložiť k nim dôkazy do skončenia dokazovania bola poučená (poučenie jej bolo doručené poštou dňa 27.4.2015) a v tomto poučení bola informovaná aj o tom, že na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr, súd nebude prihliadať.“) a rozhodnutie, ktorým bol oprávnenému priznaný nárok potvrdil ako vecne správny. Preto je treba prisvedčiť konštatovaniu vyššieho súdneho úradníka, že pokiaľ sa povinný, v neprospech ktorého boli vydané exekučné tituly, v exekúcii opätovne bránil tvrdeniami o prekročení zodpovednosti za dlhy poručiteľa nad rozsah nadobudnutého dedičstva, takú obranu povinný mohol relevantne použiť len v základnom konaní. Inak povedané, skutočnosť, či dedič zodpovedá za dlh poručiteľa, ktorý si veriteľ poručiteľa (oprávnený v exekučnom konaní) uplatňoval v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava V, sp. zn. 11C/76/2013, už právoplatne posúdil uvedený súd, ktorý následne vydal exekučný titul zohľadniac zodpovednosť dediča za dlhy poručiteľa podľa § 470 ods. 1 OZ a exekučný súd nie je oprávnený túto skutočnosť opätovne posudzovať. Vo vykonávacom konaní súd vychádza z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní v jeho rozhodovacej činnosti. Otázku, či povinný zodpovedá za dlh poručiteľa, ktorý je vymáhaný v tomto konaní, tak sudca považoval za právoplatne vyriešenú exekučnými titulmi, na podklade ktorých sa vedie toto exekučné konanie a sú pre exekučný súd záväzné. Z uvedených dôvodov potom nemá na rozhodnutie o návrhu na zastavenie exekúcie a sťažnosti zásadný právny význam ani skúmanie, či pri výklade ustanovenia § 470 ods. 1 OZ o zodpovednosti dedičov za dlhy poručiteľa sa vychádza z čistej hodnoty dedičstva tak ako tvrdil povinný alebo celkovej hodnoty dedičstva (čo naopak tvrdil oprávnený) a či úhradami iných dlhov poručiteľa povinný vyčerpal cenu nadobudnutého dedičstva, preto sa vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení takými tvrdeniami nemusel zaoberať. Pre úplnosť veci však možno dodať, že za cenu dedičstva, v rozsahu ktorej dedič zodpovedá za dlhy poručiteľa, sa v zmysle § 470 ods. 1 OZ považuje cena zanechaného majetku tak ako je zistená v dedičskom konaní, t.j. aktíva dedičstva, k čomu sa prikláňa i odborná literatúra napr. Fekete, I.: Občiansky zákonník - Veľký komentár, 3. zväzok, Eurokódex, 2015, str. 88; Cirák J. a kol.: Dedičské právo, KEY Publishing s.r.o, 2010, str. 74, preto nemožno úvahu povinného považovať za správnu.

16/ Nakoľko povinný netvrdil skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a predstavovali by niektorý z dôvodov zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, vyšší súdny úradník vydal vecne správne rozhodnutie, na základe čoho sudca podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP zamietol jeho sťažnosť ako nedôvodnú

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).